

AUREL BARANGA

Nu sînt nici douăzeci de ani de cînd vorba „sport” avea în dicționarul Romîniei burgheze o dublă semnificație: una învechinată, plebeu, cu mingea de cîrpă, bătută pe maidane, sau alta, snobă, derivînd din cursele de automobile la care participau pe nu mai fîn minte ce piste internaționale, fiii de averi prădate. La amîndouă extremele stăruia un sentiment de tristețe, fiindcă această țară și acest popor au dat dovadă întotdeauna că dețin tezaure infinite de energii și talente, atîta vreme irosite inutil. Eminenții noștri publiciști sportivi de astăzi ar realiza o treabă deosebit de bună, dacă ar alcătui o istorie a sportului romînesc de la începuturile lui. S-ar vedea atunci ce bunăvoinți, entuziasme și capacități au murit în fașă într-un climat de dispreț boieresc și de dulce inconștiență vinovată.

Și au trecut de atunci, cum zic, mai puțin de douăzeci de ani. Drumul străbătut în acești pușini ani de sportul nostru, de la echipa „miuță” și pînă la performanțele actuale, este drumul victoriei socialiste și a măreției clipei pe care o trăim. Un registru complet al disciplinelor practicate acum la noi, iată un efort care mă depășește, iar un bilanț, fie și sumar, al succeselor dobîndite într-un singur an, o îndeletnicire care ar pretinde, tipografic vorbind, mai mult decît această pagină întreagă. Consemnez însă o performanță, emoționantă prin vastitatea ei: întreaga

țară îmi apare astăzi ca un imens stadion pe care se întrec la școala bărbăției, a curajului, și a frumuseții, milioane și milioane de oameni. Se practică sportul la toate vîrstele și în toate mediile, bucuria greutății imense izvorînd din ambiția nobilă a călirii trupului și a caracterelor. Acolo unde cuvîntul „sport” nu ajungea niciodată sub nici un ecou — la sate — a apărut stadionul și echipamentul, întrecerea și posibilitatea urcării pe toate treptele ierarhiei sportive. Se face sport în fabrici și uzine, în școli și universități, în Capitală

sau în centrele cele mai îndepărtate, harta țării consemnînd victorii pretutindeni. Din cînd în cînd, și nu rareori, ne parvin

veștile biruințelor repurtate peste graniță. Băieții sau fetele apără stindardul țării cu glorie. Entuziasmul s-a demonstrat contagios. Scriitorii, care se socoteau altădată ființe fragile, s-au contaminat de dulceața aerului tare, și au coborît în stadioane, practicînd sportul, sau comentînd-l.

Ce să doresc sportivilor noștri pentru anul 1964? E un an cu o încărcătură emoțională deosebită. E anul cînd vom sărbători douăzeci de ani de la eliberarea noastră, de la începerea unei vieți noi. Le urez sportivilor să realizeze performanțe demne de măreția acestui eveniment, victorii la nivelul încrederii și dragostei cu care îi înconjoară, clipă de clipă, întregul nostru popor.

Cuvîntul scriitorului

Ne preocupă viața stadioanelor

Sportul m-a interesat încă din anii studenției. Pe atunci ca atlet, iar mai tirziu ca... sculptor. Pînă în prezent am realizat sculpturi reprezentînd un canotor, o handbalistă, un cîștigător cu cupa în brațe, portrele de sportivi. Am creat, de asemenea, figura unei aruncătoare de disc în acțiune (fotografia de mai sus). Am ales această temă deoarece ea reprezintă, cred eu, eleganță în mișcare, probă spectaculoasă în atletism și un gen de statui cu vechie tradiție.

Aș vrea să mai arăt că o serie de sculptori tineri ca Gavril Covalșchi, Corina Ioniță și Nicolae Enea au creații de valoare inspirate din multipla activitate sportivă. Fără îndoială că va trebui să fim mai aproape de activitatea sportivă, să acordăm un „spațiu” mai mare lucrărilor cu temă sportivă.

EMIL T. RUȘI
sculptor

Cartea, un ajutor prețios

Anul 1963 a îmbogățit colecția cărților cu temă sportivă. Urmărind atent titlurile apărute, remarcăm varietatea tematicii abordate, saltul calitativ realizat în conținutul lucrărilor, cit și în prezentarea lor grafică. Pe baza indicațiilor Conferinței pe țară a UCFS și a consultării unui larg activ de specialiști, consiliul editorial s-a orientat mai ales spre acele lucrări menite să fie de un real folos în munca practică desfășurată în diferite ramuri ale activității de cultură fizică.

Și în acest an, accentul a fost pus pe lucrări cu caracter tehnic și metodice, dintre care amintim: „Pregătirea juniorilor”, „Atletism — metodica învățării”, „Inotul”, „Fotbal — probleme de tactică în joc modern”. În atenția Editurii a stat, de asemenea, activitatea sportivă de mase, turismul, cărora în anul 1963 li s-au consacrat un număr important de titluri ca: „Pastrăji-vă sănătatea”, „Sportul și inima”, „Cultura

fizică și munca intelectuală”, „Ceahlăul și lacul de la Bicaz”, „Făgărașul” etc.

În dorința de a-și aduce cît mai mult contribuția la progresul activității sportive din țara noastră de a sprijini munca antrenorilor și sportivilor Editura UCFS și-a propus ca în anul 1964 să editeze o serie de noi lucrări utile și interesante. Iată cîteva din viitoarele titluri: „Să practicăm atletismul în școală”, „Alergările de viteză în atletism”, „Munca educativă în procesul de antrenament”, „Pregătirea modernă a inotătorilor”, „Probleme medicale ale antrenamentului sportiv”, „Valea Oltului” și altele.

Datorită succesului înregistrat, în anul 1964 se va continua editarea seriilor „Sport și sănătate” și „Biblioteca sportivilor”, cărora li se va adăuga o serie nouă intitulată „In ajutorul asociațiilor sportive”.

Prof. EUGENIA MAGDA
redactor la Editura UCFS

Beau din cupa primăverii,
beau și mă îmbăt
nu știu drumul îndorât,
și nici liniștile serii.

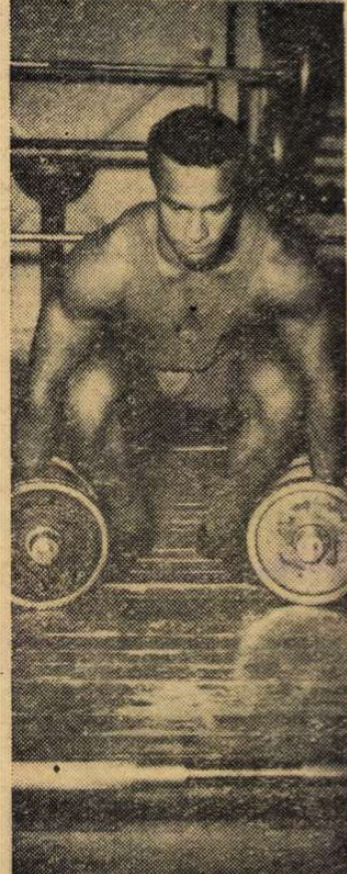
Discul, pînă-n geana lunii
îl arunc și mă-nfior
de neliniști și de dor
și de farmecul cununii.

Zbor în Franța, — cea măioastră —
cu balonul meu oval...
Un obraz rămîne pal
de-l trimit în bolta-albastră.

Trag cu pușca-n jînte, foarte,
adun premii mari, dibaci,
eu nu pun al meu trăgaci
să aducă-n lume moarte.

Maratonu-n val de vrere
îl adun, și-n tot ce fac
pun ruginei comănoc,
și tot surp a ei putere.

Beau din cupa de lumină,
beau și beau, și mă îmbăt,
de neliniști mă desfăt
într-o floare din grădină.

Și cea de-a „saptea artă”
află în bogata activitate
sportivă din săli și de
pe stadioane un nesecat
izvor de inspirație și un
vast teren de documentare.
Anul 1963 a prilejuit înregistrarea pe peliculă a unor
evenimente sportive
de mare însemnătate, cum
au fost: a VI-a ediție a
Campionatelor europene de
volei, a XV-a ediție a
Campionatelor internaționale
de atletism, Spartachiadele
tineretului etc.
Viața sportivă este prezentă,
în fiecare săptămîna,
în rubrica „sport” din
cadrul jurnalelor de actualități,
cu cele mai semnificative
subiecte. Cu un deosebit
interes este așteptat
desigur tradiționalul
„an fotbalistic 1963” care
va fi prezent pe ecrane
în primele zile ale anului
viitor. Doresc ca acest
an să fie bogat în fapte
și mîndrii pentru sportul
romînesc, să fie un fericit
prilej pentru studiourile
cinematografice de a
populariza succesele sportivilor
romîni.

ION VISU

regizor

Studioul
de filme documentare
„Alexandru Sahia”
București

Sportul pe portativ

H. MĂLINEANU, maestru emerit al artei

Fără să arunc... mînaș cronicele sportivi, și eu mă număr printre acei care îți pot spune pe dinafară, fără a clipi, nu știu care rezultat sportiv înregistrat recent sau chiar cu mult timp în urmă. Dacă e vorba de performanțele pe care le obțin sportivii noștri la fotbal, aș putea sustine un adevărat seminar...

Într-un cuvînt, și eu ca și alte sute de mii de oameni de vîrstele și de profesii cele mai diferite, vibrez puternic în lăta unei întreceri sportive, o urmăresc

cu emoție, după posibilități — pe stadion sau la aparatele de radio și de televiziune, trăiesc din plin bucuria victoriei sau amărăciunea înfrîngerii echipei favorite.

Sportul mi-a dat multe momente frumoase, multe satisfacții. Recunosc, de aceea, că i-am rămas dator atât eu, cît și alți mulți compozitori pasionați ai spectacolului sportiv, care nu i-am cîntat îndeajuns frumusețea, nu am dăruit maselor de tineri muzicile cu tematică sportivă pe care desigur le așteaptă.

Uniunea de Cultură Fizică și Sport a ținut să ne reamintească acest lucru, care constituie pentru noi o datorie și o plăcere în același timp, iar rezultatul practic al conștăturii pe care am avut-o a fost acela că în momentul de față peste 20 de noi cîntece sportive așteaptă, cu firească emoție, să vadă dacă vor fi sau nu îndrăgite de tineret. Să sperăm că da. Dacă nu, vina va fi a noastră, a compozitorilor...

Bucata pe care am scris-o eu se numește „SPORTIVI AI ȚĂRII MELE, ÎNAINTEI!” După părerea mea, este un cîntec mobilizator, de participare — aș putea spune — la lupta dîră a sportivilor. Iar sportivii îmi pot spune cel mai bine dacă bucata este reușită.

